

פְּחוּת מִן דָּא לֹא מִסְאִיב. וְהָהוּא שְׁעָרָא בְּעֵי
לְאַעְלָא לִיָּה בְּגוּ קְדָשָׁה עֲלָאָה דִּילָן, וְלִמְיָהֵב לִיָּה
דְּוִכְתָּא, בְּגִין דְּלֹא יִקְטָרְג לָן בְּקַדוּשָׁן.

וַיִּפּוֹק מִן הַהוּא שְׁעָרָא לְבַר, דִּיתְחַזִּי, דְּכַד חָמֵי
לְהָהוּא בַר נָשׁ בְּקַדוּשָׁה עֲלָאָה, וְחוֹלְקָא
דִּילִיָּה מִשְׁתַּתַּף לְתַמּוֹן, בְּדִין לֹא יִקְטָרְג לִיָּה, וְלֹא
יִכִּיל לְאַבְאָשָׁא לִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, דְּהָא דְּוִכְתָּא
יָהֵב לִיָּה. וְאִי הָהוּא חוֹלְקָא לֹא יַהֲבִין לִיָּה (דְּוִכְתָּא)
בְּתַאי קְדָשָׁה, יִכִּיל לְאַבְאָשָׁא לִיָּה לְתַתָּא, וְסָלִיק
מְקַטְרָגָא לִיָּה לְעִילָא, וְאָמַר פְּלוּנֵי דְקָא מְקַדְּשׁ
הַשְׁתָּא, בְּךָ וְכַךְ עֲבַד יוֹמָא פְּלוּנֵי, וְכַךְ אֵינּוֹן חוּבוּי,
עַד דִּימְטִי דִּינָא עַל הָהוּא בַר נָשׁ, וַיִּתְעַנֵּשׁ עַל
יְדָוֵי. (וכן שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח).

לשון הקודש

יִקְטָרְג לֹא, וְלֹא יוֹכֵל לְהַזִּיק לוֹ לְמַעְלָה
וְלַמַּטָּה, שְׁהָרֵי נָתַן לוֹ מְקוֹם. וְאִם לֹא
נֹתְנִים לוֹ אוֹתוֹ חֶלֶק (מְקוֹם) בְּקַדְשָׁה הַזֹּו,
יִכּוֹל לְהַזִּיק לוֹ לְמַטָּה, וְעוֹלָה לְקַטְרָג
עָלָיו לְמַעְלָה, וְאָמַר: פְּלוּנֵי שְׁעַכְשׁוּ
מְקַדְּשׁ, בְּךָ וְכַךְ עָשָׂה בְּיוֹם פְּלוּנֵי וְכַךְ
הֵם חֲטָאוּ. עַד שֶׁיִּגִּיעַ דִּין עַל אוֹתוֹ אָדָם
וַיִּעַנֵּשׁ עַל יְדָוֵי. (וכן שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח).

שְׁעָרָה זֹו וְנַעֲשִׂית בְּשְׁעוֹרָה, אֲכַל פְּחוּת
מִזֶּה לֹא מִטְמֵא. וְאֵת אוֹתָהּ שְׁעָרָה צְרִיף
לְהַכְנִים אוֹתָהּ בְּתוֹךְ הַקְּדָשָׁה הָעֲלִיוֹנָה
שְׁלָנוּ וְלָתֵת לָהּ מְקוֹם, בְּדִי שְׁלֹא תִקְטָרְג
עָלֵינוּ בְּקַדְשׁוֹת שְׁלָנוּ.

וַיֵּצֵא מֵאוֹתָהּ שְׁעָרָה הַחוּצָה שְׁתַּרְאָה.
שְׁכַּשְׁרוּאָה אֵת אוֹתוֹ אָדָם בְּקַדְשָׁה
עֲלִיוֹנָה וְחִלְקוּ מִשְׁתַּתַּף לְשָׁם, אִז לֹא

וּכְךָ הוּא יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי, דְּהוּוּ יַדְעֵי רָזָא דָּא,
פַּד שְׂרָאן לְאַתְקַדְשָׁא בְּקַדוּשָׁה עֲלָאָה
בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי, הוּוּ מִסְתַּבְּלִי מִיַּד לְמִיָּהֵב חוּלְקִיָּה
לְהֵאֵי אַתָּר, וּלְמִיָּהֵב לִיָּה חוּלְקָא בִּינֵייהוּ, בְּגִין
דְּלֹא יִשְׁתַּבַּח מְקַטְרָנָא עָלֵיהוּ, וְלֹא יִיתוּן
לְאַדְכָּרָא חוּבִיָּהוּן דִּישְׂרָאֵל. דְּכַמְּחָה חֲבִילִין, וְכַמְּחָה
מִשְׂרִיָּין, אֵינּוּן דְּאַדְכָּמְנָן לְנִטְלָא מְלָה מִנֵּיהּ, פַּד
אַתֵּי לְקַטְרָנָא. זַבְּאָה חוּלְקִיָּה, מָאן דִּיכִיל
לְאַסְתַּמְרָא, דְּלֹא יַדְכָּרוּן חוּבֵי לְעִילָא, וְלֹא
יִשְׁגִּיחוּן עָלֵיהּ לְבִישׁ.

אַדְהָכִי הוּוּ זְלַגִּין עֵינּוּי דְרַבִּי אַבְּא. אָמַר לִיָּה,
אַבְּא אַבְּא, זִיל טַנְפִּיר קְטוּרָךְ, וְאַקְפִּיד
בְּקוּלְטָךְ, דְּהָא רָזִין דְּאַוּרֵיָתָא לְזַבְּאֵי אַתִּיָּהִיבּוּ
דְּכַתִּיב, (תהלים כה) סוּד יִי' לִירְאִיו.

לשון הקודש

לְקַטְרָנָא אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שְׁיִכּוּל
 לְהַשְׁמֵר שְׁלֹא יִזְכְּרוּ חֲטָאֵיו לְמַעְלָה, וְלֹא
 יִשְׁגִּיחוּ בּוֹ לְרַע.

בֵּין פַּד זְלַגְנֵי עֵינּוּי שֶׁל רַבִּי אַבְּא. אָמַר
 לוֹ: אַבְּא אַבְּא, לָךְ וְחֵתֵר קְשָׁרֵי צַעֲרָךְ
 וְתַקְפִּיד בְּהַשְׁנָתְךָ, שְׁהֵרֵי סוּדוֹת הַתּוֹרָה
 נִתְּנּוּ לְצַדִּיקִים, שְׁפָתוֹב (תהלים כה) סוּד הִ'
 לִירְאִיו.

וּבִשְׁתֵּי יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, שְׁהֵיוּ יוֹדְעִים
 סוּד זֶה, כְּשִׁמְתַּחֲלִים לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשָׁה
 עֲלִיוֹנָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הֵיוּ מִסְתַּבְּלִים
 מִיַּד לְתַת אֶת חֲלָקוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם וְלַתַּת
 לוֹ חֲלָק בִּינֵיהֶם, כְּדֵי שְׁלֹא יִמְצֵא מְקַטְרָנָא
 עֲלֵיהֶם וְלֹא יִבּוֹאוּ לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל.
 שְׁכַמְּחָה קְבוּצוֹת וְכַמְּחָה מַחֲנוֹת הֵם
 שְׁמֹדֵמְנִים לְטַל דְּבַר מִמֶּנּוּ כְּשֶׁבֵּא

תָּא חַיִּי, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עֲלֵמָא אֲתֵדֵן, וְכִי
 דִּינָא קִדְיִשָּׂא (קִדְיִשָּׂא בְּרִידָה הוּא) יְתִיב, וְדֵן כָּל
 עֲלֵמָא. וְהָהוּא סִטְרָא אֲחֵרָא קָאִים מִסִּטְרָא דָּא,
 וְכָל אֵינּוֹן דְּאֲתֵדֵנוּ לְמוֹתָא אֲשַׁבַּח עֲלֵייהוּ,
 וְאֲתֵרְשִׁימוּ קָמִיהּ. וּבְשַׁעֲתָא (דף רל"ח ע"א) דִּישְׂרָאֵל
 מִתְעַרְי רַחֲמֵי, בְּהָהוּא קוֹל שׁוֹפֵר, בְּדִין אֲתַעְרַבְבָּא
 לִיהּ כֹּלָא, דְּלֹא יַדַּע וְלֹא מִשְׁבַּח, בְּאֵינּוֹן דְּאֲתֵדֵנוּ.
 עַד דְּלִבְתַּר כָּל אֵינּוֹן דְּלֹא מְהַדְרֵי בְּתִיּוּבְתָא, וְאֲגִזֵּר
 עֲלֵייהוּ מוֹתָא, וְדָאִי נִפְקִין פְּתִקִּין מִכִּי מִלְּפָא,
 וְאֲתַמְסְרוּ לִיהּ, בִּינּוֹן דְּאֲתַמְסְרוּ לִיהּ, לָא אֲהַדְרוּ
 פְּתִקִּין, עַד דְּאֲתַעְבִּיד דִּינָא.

וְיִשְׂרָאֵל בְּלָתוּ, בְּעֵינֵן לְאִסְתַּמְרָא מִנִּיהּ, כָּל שְׁפִן
 בַּר נֶשׁ בְּלַחְדוּדֵי. (וְכָל שְׁפִן וְכָל שְׁפִן) דְּהָא
 בְּרֹזָא עֲלָאָה דְּלַעִילָא, בְּעֵינֵן לְאִסְתַּמְרָא, וְלִמִּיתָב

לשון הקודש

שְׁנַדוֹנוּ, עַד שְׂאֲחַר כְּף כָּל אֵלוּ שְׂלֵא
 חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה וְנִגְזָר עֲלֵיהֶם מוֹת, וְדָאִי
 יוֹצֵאִים עִם פְּתִקִּים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
 וְנִמְסָרִים לוֹ. בִּינּוֹן שְׁנַמְסְרוּ לוֹ, לָא
 חֲזָרִים הַפְּתִקִּים, עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַדִּין.
 וְכָל יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ, כָּל
 שְׁפִן אָדָם לְבַדּוֹ. (וְכָל שְׁפִן וְכָל שְׁפִן) שְׂהַרֵי
 בְּסוּד עֲלִיּוֹן שְׁלַמְעֵלָה צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר

בָּא וְרָאָה, בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הָעוֹלָם
 נִדּוֹן, וּבֵית הַדִּין הַקְּדוּשׁ (הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא)
 יוֹשֵׁב וְדֵן אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הַצַּד
 הָאֲחֵר עוֹמֵד מִצַּד זֶה, וְכָל אוֹתָם שְׁנַדוֹנוּ
 לְמוֹת הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם, וְנִרְשָׁמִים
 לְפָנָיו. וּבְשַׁעֲהָ שְׂיִשְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים
 רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ קוֹל שׁוֹפֵר, אִז מִתְעַרַבֵב
 לוֹ הַכֹּל, שְׂלֵא יוֹדַע וְלֹא מִשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם

לִיָּה בְּכָל יִרְחָא וְיִרְחָא, כִּד סִיְהָרָא בְּעֵי לְאַתְחִדָּתָא,
 חַד שְׁעִיר, בְּגִין דְּלֹא יִקְטִירַג חֲדָתוֹתָא (נ"א חֲדוּתָא)
 וְיִטּוּל חוֹלְקִיָּה בְּדָקָא חֲזִי לִיָּה. וְסִיְהָרָא קְדִישָׁא
 לְיִנְקָא בְּקְדוּשָׁה לְחֲדָתוֹתֵי בְּדָקָא יָאוּת.

וְכִד מִתְחִדְשָׁא בְּכָל יִרְחָא וְיִרְחָא, בְּגִין כִּד אִקְרִי
 נַעַר, וְהָא אֹקְיִמָּנָא. וְהָא אֲחִרָא דָּא, דְּאִיְהוּ
 תְּדִיר בְּמִסְאָבוּ, וְלֹא נָפִיק מִיְּנִיה, אִקְרִי מְלֹךְ זְקֵן
 וְכִסִּיל. וּבְגִין כִּד, יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין דְּאִינוּן עֲמָא חַד,
 בְּיַחְדָּא קְדִישָׁא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון עֵיטָא,
 לְאַשְׁתִּזְבָּא מְכָלָא. זְכָאִין אִינוּן בְּעֶלְמָא דִּין,
 וּבְעֶלְמָא דְּאִתִּי, דְּכְתִיב, (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים
 לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.

השלמה מההשמטות (סימן ה, ע"י עליו לעיל דף רל"ה ע"ב)

לשון הקודש

ומשום כִּד, יִשְׂרָאֵל הקדושים, שְׁהֵם עִם
 אֲחַד בְּיַחְדוֹ קְדוּשׁ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נָתַן לָהֶם עֲצָה לְהַנְצִיל מִן הַכּל. אֲשֶׁרִיהֶם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוּב (ישעיה
 ס) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ
 נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.

השלמה מההשמטות (סימן ה, ע"י עליו לעיל

דף רל"ה ע"ב)

וְלָתֵת לוֹ בְּכָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ, כְּשֶׁהֲלַבְנָה
 רוּצָה לְהַתְּחַדֵּשׁ, שְׁעִיר אֲחַד, כִּדִּי שְׁלֹא
 יִקְטִירַג עַל הַהַתְּחַדְּשוֹת (השמחה) וְיִטּוּל אֶת
 חִלְקוֹ בְּרָאוּי, וְהֲלַבְנָה הַקְּדוּשָׁה תִּינַק
 בְּקְדוּשָׁה לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּרָאוּי.

וּבְשִׁמְתֵי חֲדָשָׁת בְּכָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ,
 מִשׁוּם כִּד נִקְרָאת נַעַר, וְהָרִי בְּאֶרְנֵו.
 וְהָאֲחַר הַזֶּה, שְׁהוּא תָּמִיד בְּטְמָאָה וְלֹא
 יוּצֵא מִמֶּנָּה, נִקְרָא מְלֹךְ זְקֵן וְכִסִּיל.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו'. (שמות לט) כְּתִיב
 (יחזקאל א) וּמִמַּעַל לָרְקִיעַ, דָּא אִיהוּ רְקִיעָא,
 דְּקִימָא עַל־יְהוּ דְאַרְבַּע חַיּוּן, דְּכַד מִסְתַּלְקֵי בְּגו'
 חַד אֲוִירָא דְבִטִּישׁ בְּהוּ, לָא זְקָפִין רִישָׁא
 לְאַסְתַּכְּלָא לְעֵילָא.

בְּגִין דִּיהוּא רוּחַ הַחַיָּה, בְּטִישׁ בְּכֻלְהוּ, וּבְהוּא רוּחַ
 מִסְתַּלְקֵי כְּלָהוּ, דְּכְתִיב, וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת מִעַל
 הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם. וּכְתִיב פִּי רוּחַ
 הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים.

אֲמַאי מִסְתַּלְקֵי. אֱלָא כַּד בְּטִישׁ הוּא אֲוִירָא
 עַל־יְהוּ, סָלִיק לְאֵלִין אַרְבַּע דִּתְחוֹת הַאי
 חַיָּה, וְאֵינּוֹן סְלָקֵי לָהּ לְעֵילָא, עַד דְּמַתְיִין לָהּ לְגַבֵּי
 זְהָרָא עֲלָאָה, וְהֵינּוּ רְזָא דְכְתִיב, (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת
 אַחְרֵיהָ רְעוּתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ, בְּגִין דְּחַיָּי אַרְבַּע

לשון הקודש

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו'.
 כְּתוּב (יחזקאל א) וּמִמַּעַל לָרְקִיעַ, וְהוּ הָרְקִיעַ
 שְׁעוּמַד עַל אַרְבַּע חַיּוֹת, שְׁבִשְׁמַתְעֵלוֹת
 בְּתוֹךְ אֲוִיר אֶחָד שְׁמַכָּה בְּהוּ, אֵינּוֹן
 זֻקְפוֹת רֹאשׁ לְהַסְתַּכְּלָא לְמַעְלָה.
 מִשׁוּם שְׁאוּתָהּ רוּחַ חַיָּה מְכָה בְּכֻלּוֹ,
 וּבְאוּתָהּ רוּחַ בְּלָן מַתְעֵלוֹת, שְׁכַתוּב
 וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת מִעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ
 הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם. וּכְתוּב פִּי רוּחַ הַחַיָּה
 בְּאוֹפָנִים.
 לְמַחַ מַתְעֵלוֹת? אֱלָא כְּשִׁמְכָה אוֹתוֹ
 אֲוִיר עֲלֵיהֶן, הוּא מַעְלָה אֶת אוֹתָן אַרְבַּע
 שְׁתַּחַת הַחַיָּה הַזֹּה, וְהֵן מַעְלוֹת אוֹתָהּ
 לְמַעְלָה, עַד שְׁמַבִּיאוֹת אוֹתָהּ לְזֹהָר
 הָעֲלִיוֹן, וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים מה)
 בְּתוֹלוֹת אַחְרֵיהָ רְעוּתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ.

אֶקְרוֹן הָכִי, וְלֹא זָוִי מִן תְּהִי דָא, דְּאִיְהִי כּוֹרְסִיָא,
 לְעֵלְמִין. וְסִלְקִין לָהּ מִתְתָא לְעֵילָא, לְאַתְקַנָּא
 כּוֹרְסִיָא לְגַבֵּי עֵילָא, וְרָזָא דָא (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ אֶת
 הַתְּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ. וְכֵד אֶסְתַּלַּקְתָּ לְעֵילָא,
 וְאַלְיֵן סִלְקוֹן לָהּ, פְּדִין פְּתִיב, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן
 אֶל מֹשֶׁה.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמָה דְאַתְ דְּאַמַר מוֹכְבָאוֹת
 לָךְ, וּכְתִיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה. אֶל מֹשֶׁה,
 כְּמָה דְאַתְ אָמַר דְּמֹוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלְיוֹ
 מְלַמְעָלָה, וְהֵינֵנו רָזָא דְאָדָם. וּמְנַלֵּן דְּאַקְרִי אָדָם,
 דְּכְתִיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשֵׁנִם
 הוּא בְּשָׂר, וְהֵינֵנו מֹשֶׁה. וּבְגִין כֵּךְ, עַל הָאִי
 כּוֹרְסִיָא, דְּיוֹקְנָא דְאָדָם קִיִּמָא עָלֵיהּ, וְהֵינֵנו
 מֹשֶׁה. וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, אֶלְיֵן אַרְבַּע חִיּוּן, כֵּד
 סִלְקִין כְּדַקְאֶמְרוּן.

לשון הקודש

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמֹוֹ שְׁנַאֲמַר
 מוֹכְבָאוֹת לָךְ, וּכְתוּב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה.
 אֶל מֹשֶׁה, כְּמֹוֹ שְׁנַאֲמַר דְּמֹוֹת כְּמִרְאֵה
 אָדָם עָלְיוֹ מְלַמְעָלָה, וְהֵינֵנו סוּד שֶׁל אָדָם.
 וּמְנַיֵן לָנוּ שְׁנַקְרָא אָדָם? שְׁכַתוּב (שם ו) לֹא
 יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעֹלָם בְּשֵׁנִם הוּא בְּשָׂר,
 וְהֵינֵנו מֹשֶׁה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ עַל הַכֶּסֶף הַזֶּה
 דְּמֹוֹת שֶׁל אָדָם עוֹמְדַת עָלְיוֹ, וְהֵינֵנו מֹשֶׁה.

מִשּׁוּם שְׁאַרְבַּע הִלְלוּ נִקְרְאוֹת כֵּךְ, וְלֹא
 זָוִי מִהִתְיָה הַזֶּה, שֶׁהִיא כֶּסֶף, לְעוֹלָמִים.
 וּמַעֲלוֹת אוֹתָהּ מִמְטָה לְמַעְלָה לְהִתְקִין
 כֶּסֶף כְּלָפֵי מַעְלָה. וְסוּד זֶה – (בראשית ז)
 וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.
 וּכְשִׁמְתַעְלָה לְמַעְלָה וְאַלְהָה מַעֲלוֹת
 אוֹתָהּ, אִזְ כְּתוּב, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל
 מֹשֶׁה.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, אֵלָיו כָּל שְׂיִיפֵי דְגִּיפָא,
 דְּבִלְחוּ בְּתִיאוּבְתָא קְדִישָׁא, (אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ)
 כְּלָחוּ אַחֲרֵי בֵית, לְאַתְדַּבְּקָא דְכַר וְנוֹקְפָא כְּתָדָא.
 וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְמִיעַל כְּלָה לְחוּפָה בְּקַדְמֵיתָא,
 אֵינֹון צְרִיכִין לְסִלְקָא לָהּ, וְלֹאֵיִתְאַה לָהּ לְגַבֵּיהּ,
 וּלְבַתֵּר אֵיחוּ יִיתִי לְגַבֵּהּ תְּדִיר, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, רָזָא דְכָל אֵינֹון דְּקִשְׁרֵי
 קִשְׁרִין דִּיחֻדָּא, וְיַחְדֵּי יַחְוּדָא דְרֵזֵי
 דְמֵהִימְנוּתָא כָּל יוֹמָא, (אֵלָיו אַרְבַּע חִיּוֹן) אֵינֹון סִלְקִין
 לָהּ לְכוּרְסֵיָא דָּא, עַד דְּאַתְיִין לָהּ לְגַבֵּי מִשָּׁה,
 וְכִיּוֹן דְּדַבְּקֵי לָהּ לְגַבֵּי מִשָּׁה, כִּדִּין אֵינֹון חֲוֹן
 דְּרוּחֵי בְּרַכָּאן מִמְּקוֹרָא דְחַיֵּי, עַל רָזָא דָּא,
 בְּקִשְׁוֹרָא דִּיחֻדָּא דְאֵינֹון קִשְׁרִין. וְרָזָא דָּא, כִּד
 מִתְקִשְׁרִין יַחְוּדָא דְכֻלָּא כְּדָקָא יְאוּת, וְרָזָא דָּא

לשון הקודש

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן - סוד כל אותם
 הקשרים, קשרי היחוד, ומיחדים יחוד
 של סודות האמונה בכל יום, (אלו ארבע
 החיות) הם מעלים אותה לפסא הנה, עד
 שמביאים אותה למשה. וכיון
 שמדביקים אותה למשה, אז הם היו
 שמרויחים ברכות ממקור החיים על
 סוד זה, בקשר של היחוד של אותם
 הקשרים. וסוד זה, בשמקשרים היחוד

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן - אלו ארבע החיות
 בשעולות, כפי שאמרנו.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן - אלו כל אברי
 הגוף, שכלם בתשוקה קדושה, (אמר רבי
 אבהו) כלם אוחזים בו להדביק זכר ונקבה
 כאחד. וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, להכניס כלה
 לתפה. בראשונה הם צריכים להעלותה
 ולהביאה אליו, ואחר כך הוא יבא
 אליה תמיד, והרי בארנו.

כְּתִיב, וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּלְאָכָה וְגו', וַיְבָרֶךְ
 אוֹתָם מֹשֶׁה, רוּחֵי בְרָכָאן מֵאַתָּר דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה
 שְׂרִיָא בֵּיה, וְדָא אִיהוּ הַחֲכָמִים הָעוֹשִׂים אֶת כָּל
 מַלְאָכַת הַקֹּדֶשׁ, בְּגִין דְּאֵינוֹן יַדְעֵי לְסַדְרָא עֲבִידְתָּא
 דְּקוּדְשָׁא בְּדָקָא חַוִּי.

וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּעָלִי צְלוֹתָא, וְקִשְׁיִר
 יְחוּדָא, מִסְתַּכְּלִין בֵּיה אִי אִיהוּ צְלוֹתָא

וְקִשְׁוֹרָא בְּדָקָא יְאוּת, וְאִי תֵּהִיא צְלוֹתָא

(ע"ב) וְתֵהִיא קִשְׁוֹרָא בְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין אֲתַבְּרֶךְ

אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא, מֵאַתָּר דְּכָל בְּרָכָאן נְפִקוֹן. הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב וְהִנֵּה עָשׂוֹ אוֹתָהּ וְגו', מִיַּד וַיְבָרֶךְ
 אוֹתָם מֹשֶׁה.

וּבְגִין כֵּן, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, דְּאִיהוּ
 מְאִרֵי דְבֵיתָא, לְאַחֲזָאָה בְּתַקּוּנָא דְבֵיתֵיהּ,

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְקוּשֵׁר יְחוּד, מִסְתַּכְּלִים בּוֹ אִם הִיא
 תְּפִלָּה וְקִשְׁר כְּרָאוּי. וְאִם אוֹתָהּ תְּפִלָּה
 וְאוֹתוֹ הַקִּשְׁר הֵם כְּרָאוּי, אַזִּי הוּא
 מֵתַבְּרֶךְ כְּרָאוּשׁנָה מֵהַמְּקוֹם שֶׁכָּל
 הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת. זֶהוּ שְׂכַתְנוּב, וְהִנֵּה עָשׂוֹ
 אוֹתָהּ וְגו'. מִיַּד – וַיְבָרֶךְ אֶתְּם מֹשֶׁה.

וּמִשׁוּם כֵּן וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל
 מֹשֶׁה, שֶׁהוּא בְּעַל הַבַּיִת, לְהִרְאוֹת

שֶׁל הַכָּל כְּרָאוּי. וְסוּד זֶה כְּתוּב, וַיֵּרָא
 מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּלְאָכָה וְגו', וַיְבָרֶךְ אֶתְּם
 מֹשֶׁה. הַרוּחֵי בְרָכוֹת מִמְּקוֹם הַדְּרָגָה
 שֶׁמֹּשֶׁה שְׂרוּי בֵּיה, וְזֶהוּ (שְׁמוֹת לו') הַחֲכָמִים
 הָעוֹשִׂים אֶת כָּל מַלְאָכַת הַקֹּדֶשׁ, מִשׁוּם
 שֶׁהֵם יוֹדְעִים לְסַדֵּר אֶת עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ
 כְּרָאוּי.

וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּה (וְקִשְׁוֹר)

וְלִיָּה אֶצְטָרִיךְ לְמַחְזֵי תְקוּנָהָּ וְרִזִּין דִּילָהּ, דְּלֹא
אֲתִיָּהִיבוּ לְאַחְרָא, לְאַסְתְּכֵלָא וְלְמַחְזֵי בָּהּ, בְּאִינוּן
סְתָרִין וּבְאִינוּן רִזִּין דִּילָהּ, בַּר מֹשֶׁה בְּלַחֲדוּדֵי.

וְעַל דָּא וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֹהֶל
וְאֶת כָּל כְּלָיו. וְכֹד אֵייתִיאוּ לִיָּה לְמוֹשֶׁה,
כִּלְאֵ אֵייתִיאוּ לִיָּה בְּשֵׁיפִין יְדִיעָאן, כָּל חַד וְחַד
לְאַתְקֵנָא, שֵׁיפָא בְּשֵׁיפָא, לְאַעְלָא דָּא בְּדָא, וְכֹד
הָווּ בְּעָאן לְתֵקֵנָא דָּא בְּדָא, וְלְאַעְלָאָה דָּא בְּדָא,
לֹא הָוָה סָלִיק בִּידִיהוּן. בִּינוּן דְּאֵייתִיאוּ לִיָּה
לְמוֹשֶׁה, מִיַּד כִּלְאֵ אֶסְתְּלִיק בִּידִיהּ, וְכָל שֵׁיפָא
וְשֵׁיפָא הָוָה אֶסְתְּלִיק וְעָאל בְּדוּכְתִיָּהּ, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וּכְתִיב הוּקָם
הַמִּשְׁכָּן, וְהָא אֹקִימָנָא.

לשון הקודש

ידועים, לתקן את כל אחד ואחד, איבר
באיבר, להכניס זה בזה. וכשהיו רוצים
לתקן זה בזה ולהכניס זה בזה, לא היה
עולה בידיהם. בין שהביאו אותו
למשה, מיד הכל עלה בידו, וכל איבר
ואיבר היה עולה ונכנס למקומו. והו
שפתיב, ויקם משה את המשכן, וכתוב
הוקם המשכן, והרי בארנו.

בתקון של הבית שלו, ולו צריך
להראות את תקוניה וסודותיה, שלא
נתנו לאחר להתבונן ולראות אותה
באותם סתרים ובאותם הסודות שלה,
פרט למשה לבדו.

ועל פן וביאו את המשכן אל משה את
האהל ואת כל כליו. וכשהביאו אותו
למשה, את הכל הביאו לו באיברים

תָּא חַזִי, בְּהֵיִא שַׁעְתָּא כַּד שָׂאֵרִי מִשָּׁה לְאַקְמָא
 מִשְׁכְּנָא, וְשָׂאֵרִי לְאַתְקַנָּא תְּקוּנָא דְשִׁיפִין,
 לְאַעְלָא דָּא בְּדָא. בְּדִין, אֶתְרַפִּי כָּל שִׁיפִין וְכָל
 תְּקוּנֵין דְּסֵטְרָא אַחְרָא מְסַאבָּא, כַּד שָׂרִי לְאַתְקַפָּא
 הַאי סֵטְרָא דְּאִיהִי קְדִישָׁא, אֶתְרַפִּי סֵטְרָא אַחְרָא
 מְסַאבָּא, אֶתְקַפֵּי דָּא וְאַתְרַפִּי דָּא. וְהָא אוֹקִימָנָא,
 דְּכָל זְמָנָא דְּהִיִּיא בְּתַקִּיפֵי, סֵטְרָא אַחְרָא אֶתְרַפֵּן כָּל
 שִׁיפִין, דָּא מְלִיא, וְדָא חֲרוּב, וְרוּזָא דָּא יְרוּשָׁלַם
 וְעוֹר תִּיבָא, כַּד מְלִיא דָּא, חֲרוּב דָּא. וְעַל דָּא, כַּד
 אֶתְקַפֵּי דָּא אֶתְרַפִּי דָּא.

וּבְגִין כַּד, וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְאַתְתְּקַפָּא
 מְרוּזָא דְּלְעִילָא, וְלֹא יִתְקַפֵּי מְרוּזָא דְּלְתַתָּא.
 וְעַל דָּא מֹשֶׁה דְּהוּה מְרוּזָא דְּגוֹ אִסְפַּקְלָרִיא
 דְּנִתְרָא, אֶעֱטְרִיד אִיהוּ לְאַקְמָא מִשְׁכְּנָא, לְאַנְתְּרָא

לשון הקודש

זו מתמלא וזה נחרב. וסוד זה - ירושלים ועור הרשעה, כשזו מלאה - זו חרבה. ועל כן, כשזה מתחזק - זה נרפה.

ומשום כך, ויקם משה את המשכן, להתחזק מסוד של מעלה, ולא יתחזק מסוד שלמטה. ועל כן משה, שהיה מסוד של תוך האספקלריה המאירה, צריך הוא להקים את המשכן להאיר

בא וראה, באותה שעה בשהתחיל משה להקים את המשכן והתחיל לתקן את תקונם של האיברים להכניסם זה בזה, אז רפו כל האיברים וכל התקונים של הצד האחר הטמא. בשהתחיל להתחזק צד הקדשה הזה - מתרפה הצד האחר הטמא. זה מתחזק - וזה מתרפה. והרי בארנו, שכל זמן שהיא בחזק, מתרפים כל אברי הצד האחר.

מִנִּיּוֹה, וְלֹא מֵאַחֲרָא. (ועל דא) סִיְהָרָא אֲצִטְרִיךְ
 לְאַנְתְּרָא מִן שְׁמַשָּׁא, וְלֹא מֵאַחֲרָא. תָּא חֲזִי, כְּנִסְת
 יִשְׂרָאֵל אֲצִטְרִיכְתָּ לְאַסְתְּלִקָּא לְעֵילָא, וְלֹא תִדְבַקָּא
 גּוֹ שְׁמַשָּׁא.

פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה,
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה
 תּוֹשִׁיעַ יי'. עוֹלָה סְלִיקוּ וּקְשִׁירוּ דְכְּנִסְת יִשְׂרָאֵל
 לְעֵילָא, וְדַבּוּקָא דִּילָהּ בְּגוֹ עֲלָמָא דְאַתִּי, לְמַחְזִי
 כְּלָא חַד. אֲקָרִי עוֹלָה קְדֵשׁ קְדָשִׁים. וּבְגִין כֵּךְ אֲקָרִי
 עוֹלָה, דְּסִלְקָא וְאַתְעֵפְרָא לְמַחְזִי כְּלָא חַד. בְּקִשׁוּרָא
 חָדָא בְּחָדוּ.

וּבְגִין דְּסִלְקָא לְעֵילָא לְעֵילָא, כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת
 הָעוֹלָה. רְזָא דְכַר וְנוֹקְבָא בְּחָדָא, תּוֹרָה
 שְׂבֻכְתָּב וְתוֹרָה שְׂפַעֲל פָּה. הָעוֹלָה: דְּסִלְקָא גּוֹ
 עֲלָמָא דְאַתִּי, לְאַתְקִשְׂרָא בְּגִיּוֹה, דְּאַקָרִי קְדֵשׁ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁלָה בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא, לְהִיּוֹת הַבַּל
 אַחַד. נִקְרָאת עוֹלָה קְדֵשׁ קְדָשִׁים, וּמְשׁוּם
 כֵּךְ נִקְרָא עוֹלָה, שְׁעוֹלָה וּמִתְעַפְרַת
 לְהִיּוֹת הַבַּל אַחַד בְּקִשְׁר אַחַד בְּשִׁמְחָה.
 וּמְשׁוּם שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כְּתוּב
 זֹאת תּוֹרַת הָעֵלָה. סוּד שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה
 בְּאַחַד, תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב וְתוֹרָה שְׂפַעֲל פָּה.
 הָעֵלָה, שְׁעוֹלָה לְתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא

מִפְּנֵי, וְלֹא מֵאַחַר. (ועל דא) הַלְבָּנָה צְרִיכָה
 לְהֵאִיר מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מֵאַחַר. בֵּא
 וְרָאה, כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִתְעַלּוֹת
 לְמַעְלָה וְלִהְתְּדַבֵּק בְּתוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ.

פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) זֹאת תּוֹרַת הָעֵלָה
 הִיא הָעֵלָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב
 (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ ה'. עוֹלָה
 עֵלִיָּה וּקְשִׁר שֶׁל כְּנִסְת לְמַעְלָה, וְדַבּוּק

הַקְּדָשִׁים וְדָאֵי, וְעוֹלָה נָמִי קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הִיא.

וּבְגִין כֵּן, סְדוּרָא דְנִכְסֵי דִילָּהּ לְסִטְרָא צְפוֹן,
 דְּאִיהוּ סִטְרָא שְׂמַאלָא. דְּהָא תוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה לֹא סִלְקָא בְּחִבּוּבָתָא, אֲלָא כּד אֲתַעַר סִטְרָא
 דְּצְפוֹן, דְּכִתִּיב, (שיר השירים ב) שְׂמַאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי
 וַיִּמְנֵנוּ תַחֲבִקֵנִי, וּכְדִין אִיהִי סִלְקָא בְּחִבּוּבָתָא,
 וְאֲתַעֲטְרָא בִימִינָא, וְאֲתַחֲבֵרַת בְּאַמְצַעִיתָא,
 וְאֲתַנְהִיר כֹּלָא, מֵרֹזָא דְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְדָא מְגוֹ
 רָזָא דְאָדָם, בְּרַעוּ דְכִתְּנָא, וּבְשִׁירְתָא דְלִינְיָא,
 וּבְצִלּוֹתָא דִישְׂרָאֵל.

וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, בְּרֹזָא דְרוּחַ
 עֲלָאָה, בְּגִין דְּתַלְתַּת רוּחִין קְשִׁירִין בְּחֻדָּא, רוּחַ
 תַּתְּאָה, דְּאֶקְרִי רוּחַ הַקְּדֹשׁ רוּחַ דְּלִגְוֹ בְּאַמְצַעִיתָא
 דְּאֶקְרִי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן אֶקְרִי רוּחַ תַּתְּאָה,

לשון הקודש

בְּיָמִין, וּמִתַּחֲבֵרַת בְּאַמְצַע, וְהַכֹּל מֵאִיר
 מֵהַסּוּד שֶׁל קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְזֶה מֵתוֹךְ
 סוּד הָאָדָם, בְּרַעוּן הַכֹּהֵן וּבְשִׁירַת הַלְוִיִּם
 וּבְתַפְלַת יִשְׂרָאֵל.

וְחֲרִי בְּאַרְגָּו, שְׁעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים
 בְּסוּד הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, מִשּׁוּם שֶׁשְׁלֹשׁ
 רוּחוֹת קְשׁוּרוֹת בְּאַחַת. רוּחַ תַּחְתּוֹנָה
 שְׁנַקְרָאת רוּחַ הַקְּדֹשׁ, רוּחַ שְׁלֹפְנַיִם
 בְּאַמְצַע שְׁנַקְרָאת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן

לְהַתְקַשֵּׁר בְּתוֹכוֹ, שְׁנַקְרָא וְדָאֵי קֹדֶשׁ
 הַקְּדָשִׁים, וְגַם הָעוֹלָה הִיא קֹדֶשׁ
 הַקְּדָשִׁים.

וּמִשּׁוּם כֵּן הַסְדוּר שֶׁל שְׁחִיטָתָהּ לְצַד
 צְפוֹן, שֶׁהוּא צֶד שְׂמַאל, שֶׁחֲרִי תוֹרָה
 שְׁבַעַל פֶּה לֹא עוֹלָה בְּחִבּוּבָתָא, אֲלָא רַק
 בְּשִׁמְתְּעוּרָר צֶד הַצְּפוֹן, שְׁכַתִּיב (שיר ב)
 שְׂמַאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְנֵנוּ תַחֲבִקֵנִי.
 וְזֶה הִיא עוֹלָה בְּחִבּוּבָתָא וּמִתַּעֲטְרָת

אֲבָל הָאִי אֶקְרִי רוּחַ דְּנַפְיָךְ מִגּוֹ שׁוֹפָר, כָּלוּל
בְּאֵשׁ וּבַמַּיָּא. רוּחַ עֲלָא, דְּאִיהוּ סְתִים בְּחֻשָּׁא,
דְּבִיהּ קַיְמָן כָּל רוּחִין קַדִּישִׁין, וְכָל אַנְפִּין נְהִירִין.
וּבְגִין כֵּן, אֶתְדַרְת עוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

וּלְבַתֵּר, מִרְזָא דְבַחְמָה, מִסְתַּפְקִי וְאֶתְזַנּוּ,
לְאֶתְקַשְׂרָא רוּחַ אֶתְרָא דְּאִיהוּ גּוֹ
מִסְאֲבוּ, מֵאִינוּן תְּרַבִּין וְשִׁמְנוּנִין כְּמָה דְּאֶתְמַר. בְּגִין
כֵּן, עוֹלָה קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, שְׂאֵר קַרְבָּנִין לְמַעַבְד
שְׁלֵמָא בְּעֵלְמָא, כְּלָהוּ מִכְּמָה סְטְרִין, וּמְאָרֵי דִינִין
(ג"א לְאֶתְעַבְרָא) לְאֶתְעַרְבָא (ג"א לְאֶתְעַמְרָא) וְלְאֶתְנַהֲרָא מִגּוֹ
רְעוּתָא לְאֶתְבַּסְמָא, אֶקְרוּן קִדְשִׁים קְלִים, בְּגִין דְּלֹא
מִתְעַטְרָא לְעֵילָא (דף רל"ח ט ע"א) לְעֵילָא בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים,
וְעַל דָּא אִינוּן קִדְשִׁים קְלִים, וְנִכְסוּ דִילְהוֹן בְּכָל
אֶתֶר כְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא. אֲבָל עוֹלָה דְּאִיהוּ רְזָא

לשון הקודש

שְׁנַתְבְּאָר. מִשּׁוּם כֵּן עוֹלָה קֹדֶשׁ
הַקִּדְשִׁים. שְׂאֵר הַקְּרָבָנוֹת, לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם, כָּלֵם מִכְּמָה צְדָדִים, וּבְעֵלֵי
הַדִּינִים (לְהַתְעַבֵּר) לְהַתְעַרְב (לְהַתְעַסֵּר) וְלִהְיוֹת
נְאוּרִים מִתּוֹךְ רְצוֹן לְהַתְבַּשֵּׁם נִקְרָאִים
קִדְשִׁים קְלִים, מִשּׁוּם שְׁלֵא מִתְעַטְרִים
לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, וְלִכּוֹן
הֵם קִדְשִׁים קְלִים וְשִׁחִיטָתָם בְּכָל מְקוֹם,
כְּמוֹ שְׂאֻמְרָנוּ. אֲבָל עוֹלָה, שְׁהִיא סוּד

נִקְרָאת הַרוּחַ הַמִּתְחַתְּנוּנָה. אֲבָל זוֹ נִקְרָאת
רוּחַ שְׁיִוְצָאָת מִתּוֹךְ הַשׁוֹפָר, כָּלוּלָה
בְּאֵשׁ וּבַמַּיָּם. הַרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא
נִסְתַּרְת בְּחֻשָּׁא, שְׂבָה עוֹמְדוֹת כָּל
הַרוּחוֹת הַקִּדּוּשׁוֹת וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת.
וּמִשּׁוּם כֵּן חוֹזְרֵת הַעוֹלָה לְרוּחַ מִמֶּשׁ.
וְאֶתֶר כֵּן, מִסּוּד הַבְּהֵמָה מִקְבָּלִים
וְנוֹזְנִים, לְקִשֵּׁר רוּחַ אֶתְרָת שְׁהִיא תּוֹךְ
הַטְּמָאָה, מְאוּתָם חֲלָבִים וְשִׁמְנִים, כְּמוֹ

דְּקִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, לָאוּ אִיהוּ כְּשֶׁאֵר קַרְבָּנִין, דְּכָל
עוֹבְדָהָא קִדְשׁ.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב (ויקרא ו) וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד,
אֵלִין לְבוּשֵׁין מִיַּיְחָדִין לְקְדוּשָׁה. בַּד: יְחִידָא,
מִיַּחְדָּא לְקְדוּשָׁה. וּכְתִיב בְּגֵדֵי קִדְשׁ הֵם וְרַחֵץ
בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבָשֶׁם. מָאִי טַעְמָא. (דָּא קִדְשׁ) אֵלָא
רָזָא דְּמִלָּה כְּדַקְאֻמְרוּן, דְּאִיהִי קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים,
דְּסִלְקָא כְּלָא וְאִתְעַטְרָא בְּקִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, בְּקַשׁוּרָא
חֲדָא. וּלְבַתֵּר מִפְּנֵי וְאֵעֵבֵר רוּחַ מְסֻאָבָא דְּסֻאִיב
כְּלָא, דְּלָא שְׁלֵטָא, וְלָא יִתְקַרֵּי גּוֹ מְקִדְשָׁא,
וְאִתְעַבֵּר מִכָּל סְטֵרֵי קִדְשָׁא, וְאִשְׁתַּאֵר כְּלָא קִדְשׁ
בְּקְדוּשָׁה יְחִידָא.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אִתְמַר דְּכְתִיב, (תהלים לו)
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי'. וְהִכִּי סִלְקָא רָזָא
דְּאָדָם, מִסְטָרָא דְּאָדָם וְדָאִי. בְּהֵמָה, מִסְטָרָא

לשון הקודש

הַקְּדָשִׁים, שְׂכֵלָה עוֹלָה וּמִתְעַטְרַת בְּקִדְשׁ
הַקְּדָשִׁים בְּקִשְׁר אַחַד, וְאַחַר כֶּף מִפְּנֵה
וּמַעֲבִירָה רוּחַ הַטְּמָאָה שְׂמִטְמָאת הַכֹּל,
שְׁלָא תִשְׁלַט וְלָא תִתְקַרֵּב לְתוֹךְ
הַמְּקִדְשׁ, וְתַעֲבֵר מִכָּל צִדְדֵי הַקְּדוּשָׁה,
וְהַכֹּל יִשְׁאֵר קִדְשׁ בְּקִדְשָׁה יְחִידָה.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֲרֵי נְאֻמַר, שְׂכֵתוֹב
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'. וְכֵךְ עוֹלָה סוּד

שֶׁל קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, אִינְהָ בְּשֶׁאֵר
הַקְּרַבְּנוֹת, שְׂכֵל מַעֲשִׂיָה קִדְשׁ.

כָּא וְרָאָה מַה כְּתוּב, (ויקרא ו) וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן
מְדוּ בַד. אֵלִין לְבוּשֵׁים מִיַּחְדִּים לְקְדוּשָׁה.

בַּד – יְחִידָא מִיַּחְדָּא לְקְדוּשָׁה. וּכְתוּב (שם)
בְּגֵדֵי קִדְשׁ הֵם וְרַחֵץ הֵם וְרַחֵץ אֶת בְּשָׂרוֹ
וּלְבָשֶׁם. מַה הַטְּעַם (ח' קדש)? אֵלָא סוּד
הַדְּבָר כְּמוֹ שְׂאֻמְרוֹנוּ, שְׁהִיא קִדְשׁ

דְּבַהֲמָה. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם, אָדָם וְדָאִי, וְדָא קִרְבָּנִיה לְעִילָא, לְקִשְׁרָא
קִשְׁרָא בְרוּא דְאָדָם. וּלְבַתֵּר מִן הַבְּהֵמָה, וּכְלָא
אִיהוּ בְרוּא דְאָדָם וּבְהֵמָה. וְדָא הוּא רְזָא דְאֶצְטְרִיךְ
לְקִרְבָּנָא, אָדָם וּבְהֵמָה כְּדִקְאִמְרוּן. תָּא חֲזִי, כִּד פְּרָא
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, חָכִי עֲבַד אָדָם וּבְהֵמָה.

וְאִי תִימָא, וְהָא כְּתִיב (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל
הָאָרֶץ, דְּהָא מְנַיְהוּ מִקְרָבִין קִרְבָּנִין, וְאֶפִּילוּ
עוֹלָה, כְּמָה דְכְּתִיב, (ויקרא א) וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה
קִרְבָּנֹו. תָּא חֲזִי, מְכַל אֵינּוֹן עוֹפֵי, לָא מִקְרָבִין אֱלָא
תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה, (אֱלָא רְזָא דָא) מַה דְאֶתְפָּשֵׁר בְּדָא,
פְּסִיל בְּדָא דָא יְמִינָא, וְדָא שְׂמַאלָא.

אֲבָל רְזָא דָא הָא אוֹקִימְנָא, כְּתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ, דְּאֵינּוֹן רְזָא דְרִתִּיכָא, וּבְהוּ

לשון הקודש

וְאִם תִּיאַמַר, וְהֲרִי כְּתוּב (בראשית א) וְעוֹף
יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, שְׁהֲרִי מֵהֶם מִקְרָבִים
קִרְבָּנוֹת, וְאֶפִּילוּ עוֹלָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (ויקרא
א) וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה קִרְבָּנֹו. בָּא וְרָאֵה,
מְכַל אוֹתָם הָעוֹפוֹת לָא מִקְרָבִים אֱלָא
תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה. (אֱלָא סוּד זֶה) מַה שְׁהִכְשֵׁר
בְּזוֹהַר – נְפִסֵּל בְּזוֹהַר. זֶה יְמִין, וְזֶה שְׂמַאל.
אֲבָל הַסּוּד הַזֶּה הֲרִי בְּאֶרְצֵנוּ, כְּתוּב וְעוֹף
יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, שֶׁהוּא סוּד הַמְרַבְּכָה,

הָאָדָם, מֵצֵד שֶׁל אָדָם וְדָאִי. כְּמָה –
מֵצֵד הַבְּהֵמָה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב אָדָם כִּי
יִקְרִיב מִכֶּם. אָדָם וְדָאִי, שְׁזֵה קִרְבָּנֹו
לְמַעֲלָה, לְקִשְׁרֵי קִשְׁרֵי בְּסוּד שֶׁל אָדָם.
וְאַחַר כֶּךָ מִן הַבְּהֵמָה, וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד
שֶׁל אָדָם וּבְהֵמָה. וְזֵהוּ הַסּוּד שְׁעֲרִיךְ
לְקִרְבָּנֹו, אָדָם וּבְהֵמָה כְּמוֹ שְׁאִמְרוּנוּ. בָּא
וְרָאֵה, כְּשֶׁפְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הָעוֹלָם, כֶּךָ עֲשֵׂה – אָדָם וּבְהֵמָה.

אֶסְתַּלַּק רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, לְסַלְקָא לְעִילָא, דְּאֵינוּן תִּירֵי,
 חַד לִימִינָא, וְחַד לְשִׁמְאַלָא, עוֹף לִימִינָא, וְדָא
 מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף, לְשִׁמְאַלָא, וְדָא גַבְרִיאֵל. דָּא
 לִימִינָא וְדָא לְשִׁמְאַלָא. וּבְגִין כֹּה, מְקַרְבִּין תִּירִין
 אֵלִין, לְסַלְקָא רוּחַ קֹדֶשָׁא, וּשְׁמַאֲלָא מְעַטֵּר וְזִין
 לְתַתָּא, לְהַהוּא סֵטֶר שְׁמַאֲלָא. וְיִמִּינָא לִימִינָא
 וְאֶתְקַשְׂרָא אֶתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, לְמַהוּי חַד, וְכֹלָא
 אֶסְתַּלַּק וְאֶתְקַשֵּׁר בְּחַדָּא לְעִילָא וְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא אֶסְתַּלַּק בְּלַחֲדוּי וְאֶתְקַף.

וּבְסִפְרֵי קַדְמָאֵי, מְסַבְּנָא, לָא יְהִיב חוּלְקָא
 לְאַתְזָנָא, אֱלָא לְעִילָא לְאַתְקַשְׂרָא,
 אֲבָל כֹּלָא לְעִילָא וְתַתָּא מִתְקַשֵּׁר, כָּל חַד וְחַד
 לְסִטְרִיהּ בְּדָקָא יְאוּת, וְהָא אוּקְיָמָנָא.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, הָא קַשְׁוּרָא
 דְּכֹלָא (נ"א דְעוּלָה), אֶתְקַשֵּׁר בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים,

לשון הקודש

אֶחָד, וְהַכֹּל מִתְעַלָּה וְנִקְשֵׁר בְּאֶחָד
 לְמַעְלָה, וְלִמְטָה, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְעַלָּה לְבִדּוֹ וּמִתְנַבֵּר.

וּבְסִפְרֵי הַקַּדְמוֹנִים, הָעֲנִי לֹא נוֹתֵן חֵלֶק
 לְהוֹיָן, אֱלָא לְמַעְלָה לְהַתְקַשֵּׁר, אֲבָל
 הַכֹּל נִקְשֵׁר לְמַעְלָה וְלִמְטָה, וְכֹל אֶחָד
 וְאֶחָד לְעִדּוֹ כְּרֵאוּי, וְהָרִי בְּאֶרְצוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר,

וּבְהֵם מִתְעַלָּה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְעֵלוֹת
 לְמַעְלָה, שְׁהֵם שְׁנַיִם, אֶחָד לִימִין וְאֶחָד
 לְשִׁמְאַל. עוֹף - לִימִין, וְזֶה מִיכָאֵל.
 יְעוֹפֵף - לְשִׁמְאַל, וְזֶה גַבְרִיאֵל. זֶה לִימִין
 וְזֶה לְשִׁמְאַל. וּמִשּׁוּם כֹּהּ מְקַרְיָבִים שְׁנֵי
 אֱלֹהִים, לְהַעֲלוֹת אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהַשְׁמַאֲלָא
 מְעַטֵּר וְזֶן לְמִטָּה לְאוֹתוֹ צֵד שְׁמַאֲלָא, וְלִימִין
 לִימִין, וְנִקְשְׂרֵת אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ לְהִיּוֹת